

DOM

afsagt den 3. september 2015

Retten nr. K01-2803/2015

Politiets nr. SAV-2014-521-2922

Erstatningssag

Anklagemyndigheden

mod

E2

født den 2. juni 1956 og

E1

født den 19. december 1953

E1 og E2 blev ved Vestre Landsrets dom af 23. oktober 2014 frifundet for socialt bedrageri, jf. straffelovens § 289a. Denne sag vedrører, hvorvidt E1 og E2 har krav på erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning. Sagen er behandlet efter retsplejelovens kapitel 93a.

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Tilkendegivelse fra Statsadvokaten er modtaget den 9. juni 2015.

Påstande

E1 og E2 har nedlagt påstand om, at de skal tilkendes 3.500 euro x 2 x 7 = 49.000 euro plus renter fra den 29. oktober 2014 og sagsomkostninger, subsidiært et mindre beløb efter rettens skøn, dog ikke under 1.500 euro x 2 x 7 = 21.000 euro plus renter og omkostninger.

E1 og E2 har tillige påstået, at de skal slettes af efterforskningsregistret permanent.

Statsadvokaten har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagens oplysninger

Den 16. september 2009 indkaldte [by navn] kommune E1 og E2 til et parthøringsmøde den 28. september 2009 vedrørende bopælsforhold og betaling af skoleudgifter. På mødet skulle blandt andet deltage to personer fra kommunens bedragerigruppe.

E1 og E2 kom med deres skriftlige bemærkninger til indkaldelsen og meldte afbud til mødet.

Den 31. maj 2010 anmeldte [by navn) kommune E1 og E2 til Syd- og Sønderjyllands politi.

Politiet sigtede den 28. september 2010 E1 og E2 for bedrageri.

Der blev den 19. juni 2011 udarbejdet anklageskrift, der blev sendt til retten i Sønderborg.

Den 27. marts 2012 blev E1 og E2 dømt ved retten i Sønderborg. Af dommen fremgår blandt andet:

"... E2 og E1 er tiltalt for overtrædelse af

1a.

straffelovens § 289 a - socialbedrageri,

ved i perioden fra den 1. september 2006 til den 1. maj 2010 fra ukendt sted, i forening og til brug for afgørelse af betaling af skoleudgifter, at have tilmeldt deres 2 skolepligtige børn ... og ... på adressen ...vej, [by navn] for efterfølgende at lade dem gå i skole på skoler i [by navn] Kommune, uagtet børnene faktisk boede hos forældrene på adressen ..., [by navn] i Tyskland, hvorved E2 og E1 uberettiget unddrog sig at betale skoleudgifter på kr. 234.559,00 til [by navn] Kommune, som led et tilsvarende tab, idet [by navn]Kommune skulle udligne et tilsvarende beløb til [by navn] Kommune.

...

Påstande:

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Erstatningskrav fra [by navn] Kommune på ialt 234.559 kr. er henvist til civil søgsmål.

Sagens oplysninger:

Der er for retten afgivet forklaring af de tiltalte samt af vidnet M, [by navn] Kommune.

Forklaringerne er lydoptaget digitalt og gengives ikke.

Af opgørelse over drengenes skolegang fremgår det, at sønnen ... var på ... Friskole fra skoleåret ../..., og at sønnen ... også kom dertil fra skoleåret Bortset fra en kort periode i sommeren ..., hvor ... var på [by navn] Skole, har drengene herefter fulgtes ad. Den 1.1 ... flyttede de til [by navn] Skole.

Af sagens oplysninger fremgår det iøvrigt, at de tiltalte er udrejst af Danmark til Tyskland i henholdsvis år 1995, år 2000 og år 2005. I Tyskland har de haft adresse, ..., [by navn]. I begyndelsen af 2006 købte E1 ejendommen ...vej, [by navn]. Der blev umiddelbart efter opstartet byggesag om renovering af ejendommen. I april 2007 blev der i stedet ansøgt om nedrivningstilladelse.

Af udskrift fra Cpr. registeret fremgår det, at

...er tilmeldt ...vej pr. 23.08.2006,
... er tilmeldt samme adresse pr. 01.09.2006, og
... er tilmeldt adresse pr. 29.8.2007.

Ingen af forældrene har været tilmeldt på stedet.

I tilmeldingsblanketten til ... Friskole for henholdsvis ... af ...2006 og ... af ...2007 er deres adresse anført som ...vej. Om forældre er alene angivets moderens navn uden adresse, og underskriften er fra hende. Faderen er ikke nævnt.

I blanketter til forældreansøgning om fripladstilskud for henholdsvis skoleåret 06/07 og skoleåret 07/08 er der søgt om tilskud til først ... og næst til begge drenge. I blanketterne er kun moderen omtalt som forældre, og der er kun økonomiske oplysninger for hende. Hendes adresse er her opgivet som ...vej. Blanketterne er vedlagt hendes årsopgørelse for henholdsvis 2005 og 2006, der har adressen ..., [by navn].

På grundlag af disse oplysninger har fripladsudvalget bevilget E1, ...vej, [by navn], støtte på 6.702 kr. for skoleåret 06/07 og på 6.398,90 kr. for skoleåret 07/08.

[by navn] Kommune har betalt 2 x 36.676 kr. til mellemkommunal udligning efter drengens skolegang på [by navn) Skole. Den resterende del af kommunens samlede krav i sagen på ialt 234.559 kr. består ifølge kommunen af afregnede udgifter til drengenes skolegang på ... Friskole.

De tiltalte ses ikke tidligere straffet.

Kriminalforsorgen har foretaget personundersøgelse vedrørende tiltalte E1, hvorefter hun er fundet egnet til at udføre samfundstjeneste.

Retten begrundelse og afgørelse:

...

Efter de afgivne forklaringer må det lægges til grund, at E2 og E1 levede sammen i [by navn], og at de i fællesskab besluttede at flytte drengenes adresse til [by navn] som sket, samt at der på intet tidspunkt var tale om reel flytning for drengene.

Sammenholdt med de afgivne oplysninger i skoletilmeldingen om adresse, finder retten det herefter bevist, at proforma-flytningen blev foretaget med henblik på at få drengene i de ønskede danske skoler.

Retten finder herefter og også efter udfyldelsen af blanketterne til fripladstilskud, at forældrene i fællesskab har afgivet bevidst urigtige oplysninger med det formål at få dansk skoleundervisning med de støtte- og tilskudsmuligheder der her foreligger, hvorved de har opnået uberettiget vinding på skolevæsnets bekostning.

De findes herved forsætligt at have gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289 a, uanset at de formentlig oprindeligt havde en forventning om at flytte til [by navn].

Det reelle tab for [by navn] Kommune er ikke fundet fuldt dokumenteret under sagen, men ved sagens pådømmelse kan det lægges til grund, at de involverede udgifter har været betydelige. Da dette ikke kan anses som upåregneligt for de tiltalte, må værdien tillægges vægt ved strafudmålingen.

Det må imidlertid anses som formildende omstændighed, at forældrene formentlig fra starten har anset forholdet som et overgangsproblem, indtil de fik ...vej renoveret og kunne flytte dertil reelt. At forholdet derefter ikke blev rettet, kan kun delvist undskyldes med vanskeligheder ved byggesag og ved moderens senere sygdom.

Endelig findes det at måtte tages i betragtning i formildende retning, at [by navn] Kommune i andre forbindelser var kendt med den reelle adresse, hvorfor forholdet lige så vel kunne have været afdækket langt tidligere.

Straffen for E2 og E1 findes herefter at kunne fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 289 a, stk. 1.

Af ovennævnte årsager, efter sagens alder og efter de tiltaltes personlige forhold findes det passende at gøre straffen betinget.

Straffen skal således ikke fuldbyrdes, hvis de tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Thi kendes for ret:

...

De tiltalte E2 og E1 skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

De tiltalte E2 og E1 skal hver især betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

..."

Dommen fik stor omtale navnlig i de lokale medier. Flere artikler var ledsaget af fotografier af E1 og E2 og deres to drenge, ligesom E1s og E2s navne fremgik af artiklerne.

E1 og E2 ankede dommen.

Den 22. maj 2013 skrev Statsadvokaten til Ministeriet for Børn og Undervisning og anmodede en udtalelse om, hvorvidt det var i strid med EU-retlige principper, at der ikke kunne ydes tilskud til børnenes skolegang i Danmarks, fordi de havde bopæl i Tyskland, når forældrene arbejdede i Danmark.

Ved brev af 22. maj 2014 besvarede Ministeriet for Børn og Undervisning Statsadvokatens brev. Det fremgår heraf, at børn af EU-grænsearbejdere, der arbejder i Danmark og har bopæl i et andet EU-land, har ret til indskrivning i den danske grundskole, ligesom børn af EU-grænsearbejdere, der arbejder i Danmark og bor i Tyskland og har deres skolegang i Danmark vil indgå i beregningsgrundlaget for statstilskud til den enkelte friskole.

Som følge her af skrev Statsadvokaten den 9. juli 2014 til Vestre Landsret og meddelte, at der på baggrund af udtalelsen fra Ministeriet for Børn og Undervisning ikke så at være opnået et

uberettiget tilskud fra de danske myndigheder, hvorfor der blev nedlagt påstand om frifindelse i sagen.

Vestre Landsret afsagde på skriftligt grundlag dom om frifindelse den 23. oktober 2014.

Den 29. oktober 2014 anmodede E2 om erstatning for ulovlig politimæssig efterforskning og ransagning af bolig.

Anmodningen blev fulgt op af et brev fra E1 og E2s advokat, advokat Steen Petersen af 17. december 2014 til Statsadvokaten, hvor der blev nedlagt påstand om erstatning med mellem 13.500 og 31.500 euro i anledning af sagens samlede varighed og med henvisning til, at gerningsperiodens begyndelse var 2006, og at der således forelå en krænkelse af straffelovens § 82, nr. 13, jf. § 83 og EMRK artikel 6,1, jf. artikel 13.

Statsadvokaten traf den 23. januar 2015 afgørelse om ikke at tilkende erstatning og henviste til, at der ikke sås at være foretaget ransagning, ligesom det ikke nærmere var præciseret, hvor i den ulovlige politimæssige efterforskning skulle bestå. Endelig fandt Statsadvokaten ikke, at der havde været længere perioder med inaktivitet i sagsbehandlingen eller andre særlige omstændigheder, der skulle kunne medføre erstatning for langvarig sigtelse, eller at der i øvrigt forelå så ekstraordinære omstændigheder, at der var grundlag for at fravige udgangspunktet om, at der ikke ydes erstatning for sigtelse, tiltale eller deltagelse i domsforhandling.

E1 og E2s advokat klagede over afgørelsen til Rigsadvokaten, der den 26. marts 2015 stadfæstede afgørelsen. Heraf fremgår:

"...

Ikke erstatning for tort - Deres j.nr. 309-024317-STP-PCE

De har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i Viborg den 23. januar 2015, om at nægte erstatning til E1 og E2.

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at Deres klienter ikke kan få erstatning i anledning af den rejste straffesag mod dem.

Begrundelse

Jeg er enig i statsadvokatens begrundelse for at nægte erstatning for ransagning og ulovlig politimæssig efterforskning. Jeg kan i den forbindelse henvise til Statsadvokatens begrundelse.

Jeg er ligeledes enig i, at der ikke kan ydes erstatning for langvarig sigtelse eller lang sagsbehandlingstid.

Efter praksis ydes der ikke erstatning efter retsplejelovens § 1018 b, for sigtelse, deltagelse i afhøringer, tiltale eller deltagelse i domsforhandling, medmindre der har været tale om særligt belastende eller krænkende forløb, jf. eksempelvis U 1988.705 H og U 2004.1706 Ø. Jeg finder ikke, at omstændighederne i sagen har været af en sådan karakter, at der kan tilkendes erstatning efter retsplejelovens § 1018 b.

Det bemærkes i den forbindelse, at Deres klienter ikke har været anholdt eller frihedsberøvet i forbindelse med sagen, ligesom udenretlige afhøringer har foregået telefonisk, på Deres klienters adresse eller ved frivilligt fremmøde hos politiet. Sigtelsen for overtrædelse af straffelovens § 289 a om socialt bedrageri kan i sig selv ikke betragtes som særligt indgribende eller krænkende, jf. U 2004.1706 Ø om sigtelse for manddrab.

Det er i Deres klage gjort gældende, at sagen burde have været opgivet på et tidligere tidspunkt og dermed at sagsbehandlingstiden har været unødigt lang. De har i den forbindelse henvist til Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 6, stk. 1, 8 og 13 og Menneskerettighedsdomstolens praksis i sager om disse bestemmelser.

Jeg finder umiddelbart ikke, at EMRK artikel 8 og 13 har betydning for vurdering af et eventuelt erstatningskrav.

Med hensyn til EMRK artikel 6, stk. 1, om ret til rettergang inden for en rimelig frist, finder jeg ikke, at der er sket en krænkelse af bestemmelsen. Jeg finder således i lighed med Statsadvokaten i Viborg ikke, at der har været unødige ophold i sagsbehandlingen eller at sigtelsesperioden på tre år og 11 måneder før endelig frifindelse, i sig selv har krænkede Deres klienters ret til rettergang inden for en rimelig frist. Der henvises i den forbindelse til Den Europæiske Menneskerettighedsdom af 22. maj 1998 i Hozee mod Holland, hvor Domstolen ikke fandt at der var sket krænkelse af artikel 6, stk. 1 i en straffesag, som havde været i otte et halvt år. Domstolen lagde i sagen vægt på, at straffesagen ikke havde ligget stille i forløbet.

Jeg har endelig overvejet, om der bør ydes erstatning efter dansk rets almindelige regler. Jeg finder imidlertid ikke, at myndighederne har handlet ansvarspådragende i forbindelse med straffesagen. Det bemærkes i den forbindelse, at sagen opstod på baggrund af urigtige oplysninger afgivet til en offentlig myndighed om, at to af Deres klienters børn beboede en adresse i Danmark, som ikke var beboelig.
..."

Forklaringer

E1 har forklaret, at hun er uddannet psykiatrisk specialsygeplejerske. Hun har været ansat ved ... Sygehus i ... kommune og kørte rundt til opgaver i hele region Syddanmark. I juli 2008 fik hun en hjerneblødning og blev lammet. Hun skulle igennem et længere genoptræningsforløb og fik ikke hjælp af [by navn] kommune på grund af sin bopæl i Tyskland. Hun brugte selv flere hundrede tusinde kroner på genoptræning. Hun var underlagt sygedagpengegruppen i [by navn] kommune.

Hun har modtaget brevet fra [by navn] kommune af 16. september 2009, hvor hun og E2 blev indkaldt til et møde den 28. september 2009. Hun fik ikke anden dagsorden, end den der fremgår af brevet. De blev ikke vejledt om at medtage en advokat eller om, at de var mistænkte for et strafbart forhold og ikke havde pligt til at udtale sig.

På et tidspunkt gik det op for dem, at der holdt folk ved [by navn] grænse og noterede, når de kørte hjem. Kommunen har også foretaget observationer ved deres ejendom i [by navn] og af deres to drenge, der gik i skole i Danmark. Det var en af drengene, der sagde, at der tit var en der stod og overvågede dem bag en hæk eller en mur henne ved skolen. Hun klagede over det

til kommunen, der ikke tog klagen til følge. Hun anmeldte det politiet, men de henviste hende til at klage til kommunen.

Hun havde tidligere fået afslag af [by navn] kommune på at få drengene i dansk skole. Hun satte sig ind i EU-retten og har hele tiden tænkt, at det havde de ret til. Hun talte ikke med nogen i kommunen om det, da de ikke ville acceptere det. Synspunktet blev også afvist af de to første advokater, de havde tilknyttet i forbindelse med straffesagen. Hun sagde det også til politiet i forbindelse med afhøringen, men det blev vist ikke noteret. Under retssagen i byretten påberåbte forsvarerne sig ikke EU-retten. Hun endte med at sige til sidste, at hun mente, at det var i strid med EU-retten, og drengene ikke fik lov til at gå i dansk skole. Deres advokater sagde til hende, at det kom hun ikke langt med.

Der var ikke snak om navneforbud under straffesagen. Det havde de ikke tænkt på. Efter skrivelserne i avisen kunne hun mærke, at venner fra hendes tidligere arbejdsplads trak sig. Hun havde sit arbejde til 2010, men blev herefter afskediget på grund af hendes sygdom. Efter dommen i byretten klagede hun selv til EU-kommissionen sammen med den advokat, som de havde antaget til ankesagen i landsretten. Hun havde valgt at skifte til en forsvarer, der vidste noget om EU-retten. Der havde været folk, der efter avisomtalen skrev og opfordrede dem til anke af sagen.

Da hun ikke havde mødt forståelse for det synspunkt, at drengene havde ret til skolegang i Danmark, følte hun til sidst, at det måtte være hende, der var noget galt med. Fra den 16. september 2009 og ind til frifindelsen var deres familieliv presset. De bor i et lille samfund. Alle kender hende fra avisen. Børnene er også blevet genkendt. Det har været hårdt, og det har også givet anledning til splittelse, da det var hende, der havde gennemtruffet, at drengene skulle i skole i Danmark. De har også været pressede økonomisk. De havde en høj egenbetaling til drengenes skole og hendes genoptræning kostede mange penge. De har været ved at gå fra hinanden. De har været frustrerede, deprimerede og søvnforstyrrede.

Hun havde meldt sig som frivillig i ... kommune for anorektiske patienter, men på grund af dommen i byretten, kunne de alligevel ikke bruge hende.

Da hun blev afhørt første gang af politiet og sigtet i sagen, var hun flyttet alene i en lejlighed i [by navn]. Der kom to betjente hjem til hende i forbindelse med afhøringen. De kontrollerede lejligheden. De så blandt andet på badeværelse og soveværelse for at se, om der boede flere personer. De var der en times tid.

Børnene er blevet ekstra ramt. I dag har hun fået børnene placeret i .. klasse i ... skole, men de måtte stoppe i deres danske skole efter dommen i byretten. De blev kaldt til samtale på kontoret og fik at vide, at drengene ikke kunne gå der mere. Børnene blev sat flere år tilbage i deres skolegang på grund af skoleskift. Den mindste måtte skifte skole inden sin konfirmation, som han derefter ikke kunne dele med klassen. Han måtte afbryde knallertundervisning. Og hun måtte selv betale hans tandregulering. De måtte fortsætte skolegangen i Tyskland. Det var ikke det sammen, fordi børnene ikke blev undervist på deres modersmål. Navnlig den yngste var meget ked af det. Han måtte ikke komme hjem til de andre fra skolen på grund af sagen, og han ville ikke i skole. Der er dog skolepligt i Tyskland, og de måtte presse ham af sted. De var ved at få det tyske socialvæsen på nakken. Han har måttet gå til psykolog. Nu er de endelig kommet der til, at sagen ikke præger deres hverdag i forhold til skolekammerater.

De har ikke fået genetableret vennekredsen, heller ikke selv om de nu er blevet frifundet i landsretten.

Der blev lavet en personundersøgelse ved kriminalforsorgen i forbindelse med straffesagen. Den medvirkede hun frivilligt til. Det foregik på et cafeteria, hvor hun talte med en medarbejder fra kriminalforsorgen om, hvorvidt hun var egnet til en betinget dom. Hun ved ikke, om der blev indhentet oplysninger fra andre myndigheder.

E2 har forklaret, at han var socialrådgiver i ...kommune, indtil denne sag opstod. Han kan genkende E1' beskrivelse af situationen. Da han blev sigtet, blev han fyret. Man arbejder som socialrådgiver blandt andet med at afdække socialt bedrageri. Han arbejdede blandt andet sammen med M, der har lavet undersøgelse mod ham og E1. Han blev fyret med den begrundelse, at kommunen skulle skære ned. Han prøvede at få det uddybet, men der var ikke yderligere bemærkninger til det. Der blev ansat en ny et par måneder efter han var blevet fyret. Han fik et almindeligt opsigelsesvarsel. Han er ikke medlem af en fagforening, så han gik pænt og tænkte, at han ville søge nyt job. Han har søgt 25 nye job i kommunerne i grænseegnen, men han har ikke fået noget. Det var slet ikke nemt efter dommen i byretten var faldet, og sagen var blevet kendt. Han er aldrig kommet i job igen. Han er nu kørt psykisk ned og motivationen er ikke længere til stede. Han følte sig udfordret på sin faglighed. Han har været i behandling for depression. Han er ramt af sløvhed, apati, vægttab, initiativløshed.

Han har ikke selv følte, at folk har vendt ham ryggen på grund af sagen. Han synes, at folk har villet støtte op om ham. Det er korrekt, at sagen også har påvirket dem dybt internt i familien. De har været tæt på at gå fra hinanden.

Parternes anbringender

E1 og E2 har i et skriftligt indlæg gjort gældende, at

"...

1.

Som beskikket forsvarer for ovennævnte klienter skal jeg gøre gældende, at mine frifundne klienters menneskerettigheder - som bl.a. beskyttet efter den den 1/7/1992 inkorporerede Menneskeretskonvention (EMRK), artikel 6, 8, 13, 14 og principperne artikel 41 - er blevet krænkede.

Desuden er mine klienters rettigheder efter EU Charteret(EUC) om grundlæggende rettigheder (EUC) også blevet krænket.

Det gælder især EUC, art. 7 om privatliv og familieliv, art. 20 om lighed for loven, art. 21 om ikke forskelsbehandling, art. 45 om uskyldsformodningen og ret til et forsvar, art. 47 om retfærdighed i retssystemet samt art. 49 om legalitets- og proportionalitetsprincippet.

Desuden er EMRK art 7 (ingen straf uden regel) og art 3 i tillægsprotokol 7 ("miscarriage of Justice") krænkede, fordi gældende EU-ret slet ikke blev inddraget af offentlige instanser og Byretten.

Det offentliges ukendskab til relevant EU ret er ansvarspådragende.

At først VLD 23/10/2014 berigtiger de alvorlige fejl og forsømmelser, ændrer ikke ved, at mine klienter stadig er ofre for krænkelse og stadig ikke er blevet tilstrækkeligt kompenseret herfor.

Retstillingen som beskrevet af Undervisningsministeriets breve og svar til EU Kommissionen i 2014 var ikke uafklaret i fx 2006 eller ~fx 17/8/2009, elkraft 27/3/2012, se også tidsforløb i ekstrakt side 157.

Det offentlige ansvar støttes udover Rpl 1018 A og 1018 H tillige på artiklerne i den inkorporerede EMRK den 1/7/1992 og EU Charteret om grundlæggende rettigheder.

Se ...as **Christoffersen**, DJØF. 2014 Kommentar til EU Charter om grundlæggende rettigheder vedr. de påberåbte artikler.

EMRK er via Lissabon Traktaten 2000 blevet indføjet på traktatgrundlag og er således juridisk bindende på traktatniveau, se EU-Traktaten, art. 6, 1.

Sagens samlede varighed fra [by navn] Kommunes indledte omfattende og skjulte overvågning i 2009 til frifindende dom i sommeren 2014 krænker EMRK art 6, 1, jf. art. 13.

Varighed af sagen slutter først med endelig dom i nærværende sag, måske først i 2016.

Det giver et samlet sagsforløb på 7 år.

Der kræves derfor ikke-økonomisk (ideel) erstatning for den angst, frustration, stress og uvished, som mine klienter med urette blev påført som følge af [by navn] Kommunes, politis og anklagemyndigheds samt Byrettens dispositioner, adfærd samt vildfarelser om gældende (EU) dansk ret.

Kravet kan opgøres efter fast EMRK- konventionspraksis i Strasbourg således, se ... **Kjølbro**, EMRK- for praktikere, 3. udgave 2011.551-571.

PÅSTANDE:

E1 og E2 skal tilkendes 3.500 euro x 2 x 7 = 49.000 euro plus renter og sagsomkostninger, subsidiært et mindre beløb efter Rettens skøn, dog ikke under 1.500 euro x 2 x 7 = 21.000 euro plus renter og omkostninger.

E1 og E2 skal slettes af efterforskningsregistret permanent.

I modsat er mine klienter stadig ofre for menneskeretskrænkelser, se fx **Kjølbro**, 2011.88 ff.

Kompensationskravene vedr. sagens urimelige varighed støttes på principperne i EAL § 26, Lov 285 29/4/1992 om inkorporering af EMRK den 1/7/1992 i dansk ret, jf. lovbk. 750 19/10/ 1998, EMRK art. 1, 6, jf. art. 13, jf. principperne i art. 41.

Kompensationskravene efter EMRK, art 1,8, 13, 14 j. principperne i art. 41 støttes også på nævnte danske love, EAL § 26's principper samt EUC.

Det fremhæves, at såvel **kommuner, politi, anklagemyndighed som danske domstole har pligt til at respektere og anvende såvel EU- Charteret som EMRK og den dynamiske konventionspraksis fra Strasbourg og Luxembourg.**

Se navnlig ...as **Christoffersens** kommentar til EUC, Djøf, 2014. 66-69, samt **Peer Lorenzen** m.fl. Kommentar til EMRK, Djøf, 3. udgave 2011, bind 1. 42-53.

2.

Straffesagen - med forudgående langvarig, skjult overvågning og ikke- politimæssig efterforskning fra [by navn] Kommune - har haft og har fortsat store fysiske, psykiske, økonomiske og ansættelsesretlige konsekvenser for mine klienter som forældrene til deres 2 skolesøgende børn.

Jeg fremlægger illitireret mine klienters egen beskrivelse af sagsforløb og hele sagsforløbets konsekvenser for dem. De vil blive uddybende afhørt herom i Retten den 27/8/2015.

3.

Sagens varighed strækker sig fra [by navn] Kommunes skjulte og lange overvågning i marts 2009 af alle familiemedlemmerne, Kommunens rejste mistankegrundlag og senere politianmeldelse, politiets efterforskning, ransagninger, politiets rejste sigtelser og anklageskrift samt indtil endelig og frifindende dom i Landsretten i 2014.

Perioden, hvor mine klienter var mistænkte mv., er således mere end 5 år, regnet fra [by navn] Kommune, bedragerigruppens opstart af efterforskning og overvågning.

Sagens varighed skal imidlertid **tillægges tiden frem endelig dom i nærværende erstatningssag antagelig i 2016, i alt siden marts 2009 – 2016 ca. 7 år.**

Mine klienter måtte desuden **leve i uvished, stress, angst og frustration i ca. 910 dage eller 2,5 år efter den urigtige domfældelse i byretten**, før de blev frifundet i Vestre Landsret.

De måtte **vente yderligere på endelig afklaring** efter frifindelsen i 2014, **fordi [by navn] Kommune ville overveje at søge 3. instans bevilling for at komme til Højesteret.**

Først langt senere tog Kommunen dommen til efterretning og frafaldt den civile retssag om efterbetaling af 235.000 kr. plus renter og sagsomkostninger.

4.

Krænkelser og krav på compensation (ideel skade) foreligger også, selvom de frifundne klienter ikke har været anholdt eller fængslet.

5.

Ransagninger er derimod sket.

6.

De danske erstatningsregler i Rpl. kapitel 93 a skal derfor fortolkes dynamisk og i nutidens lys efter den i 1992 inkorporerede EMRK, se lov 285 29/4/1992 og lovbkg. 750 19/10/1998.

EMRK og inkorporeringsloven 1992 stiller således krav til dansk erstatningsret, idet der kan blive tale om erstatning for overtrædelser af EMRK.

De gentagne administrative afslag på mine klienters kompensationskrav efter frifindelsen bygger på en praksis og et lovgrundlag, som ikke er fuldt ud traktatkonform.

Dette ses politi, statsadvokat og Rigsadvokat ikke at have taget tilstrækkeligt hensyn til ved deres gentagne afslag.

Se **Palle Bo Madsen**, Juristen 2011.263-265: Når erstatning er en menneskeret.

7.

Det **bestrides**, at mine klienter selv skulle have givet anledning til straffesagen og det administrative mistankegrundlag, smlgn. Rpl § 1018 a, stk. 3.

8.

Det gøres gældende, at [by navn] Kommune, politi og anklagemyndighed og Byretten aldrig burde have fremmet sagen, under hensyntagen til gældende ret og domme om arbejdskraftens frie bevægelighed fra EU-Domstolen i Luxembourg.

9.

Mine klienter handlede (også EU) lovligt, legitimt og i tillid til (før kommunesammenlægningen) [by navn] Kommunes oplysninger og godkendelse af deres adfærd og dispositioner - samt ikke mindst i tillid til EU rettens direkte anvendelige regler i Danmark om arbejdskraftens frie bevægelighed og mulighed for at sætte deres danske børn med dansk statsborgerskab i dansk folkeskole og tage deres børn med hjem over grænsen til Tyskland, når forældrenes arbejdsdag i Danmark var slut hver dag.

10.

EU Kommissionen, Justitsministeriet, Undervisningsministeriet og Vestre Landsret var også enige i deres retsopfattelse.

EU regler beskytter således vandrende arbejdstagere som mine klienter og deres børn.

Alt hvad, der kunne gå galt, gik galt for de retsforfølgende og dømmende myndigheder i denne sag.

De fatale fejl og misforståelser af gældende dansk ret som udmøntet i EU-retten blev først rettet op på initiativ af mine klienter og af Landsrettens frifindende dom i sommeren 2014.

11.

Sagen gav bl.a. anledning til, at **Undervisningsministeriet følte sig foranlediget til at udsende et cirkulære til Damarks 98 kommunen med indskærpelse af, at folk, der bor i et andet EU land har KRAV på at få undervist deres børn i nabolandet.**

12.

Det er således alene [by navn] Kommune og Kommunens bedrageriafdeling samt politi, anklagemyndighed og byretten, som ikke har behersket fuldt ud gældende ret og dermed ikke fuldt ud behersket den klare lovhjemmel, som altid må kræves for at straffe eller frifinde.

Se EMRK art. 3, i 7. tillægsprotokol om ” *miscarriage of justice*”.

13.

Selvom sigtelser normalt ikke udløser erstatning, medmindre sigtelserne efter deres indhold, art, omfang og alvor, har været opretholdt meget længe, står mine klienter for resten af deres liv registreret i **efterforskningsregisteret** – uden mulighed for at blive slettet i deres levetid.

Dette sidste aspekt har hverken politi, statsadvokat eller Rigsadvokaten taget tilstrækkeligt hensyn til.

Desuden er en sigtelse og tiltale samt dom for socialt bedrageri og betalingskrav på 235.000 kr. **under de konkret foreliggende forhold** et så **intensivt, føleligt og indgribende indgreb** i mine klienters menneskerettigheder som beskyttet under EMRK og EUC, at compensation bør og skal ydes, når retsforfølgende myndigheder og domstole tager så fatalt fejl af juraen i Danmark og i EU.

14.

Når myndighederne således i en straffesag begår alvorlige fejl og får straffet 2 borgere, skal myndighederne ikke være karrige med at betale et så stort økonomisk plaster på sårene, at der sker fuld genoprejsning for mine klienter.

Sker fuld oprejsning og compensation ikke, er mine klienter stadig ofre for de påberåbte krænkelser.

15.

Nærværende sag angik meget principielle spørgsmål og forhold af stor betydning for de såkaldte grænsegængere, som er et beskyttet mindretal:

Danske børn af danske forældre (grænsegængere), som er bosat i andet EU land, fx Tyskland, og deres forældre med dansk statsborgerskab, arbejde i Danmark samt dansk skattebetaling, har krav på at blive optaget i danske grund- og friskoler, jf. EU rettens direkte anvendelige regler om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Forældrene i nærværende havde dermed også ret til at tage deres børn med hjem til Tyskland, når de kørte retur fra deres arbejde i hhv. [by navn]og [by navn].

16.

Til sammenligning kan danskere, bosat i Malmø, uden problemer få passet deres børn, og børnene kan uden problemer gå i skole i Danmark.

17.

Det har heller aldrig været et problem for danskere, bosat syd for grænsen, at sende deres børn i vuggestue, børnehave eller et gymnasium nord for grænsen.

18.

Mine klienters 2 børn er fx blevet studenter ved gymnasiet i [by navn].

19.

Med folkeskolen var det åbenbart anderledes indtil den frifindende landsretsdom i sommeren 2014.

20.

Tidligere [by navn] **Kommune** havde som nævnt **godkendt mine klienters børns skolegang i friskole i Danmark, indtil kommunesammenlægningen med [by navn] Kommune.**

21.

På tidspunktet for [by navn] Kommunes overvågning af familien og senere politianmeldelse for socialt bedrageri, vidste – eller burde vide - såvel kommuner og andre relevante ressortministerier om EU rettens direkte anvendelighed, arbejdskraftens frie bevægelighed samt adgang for grænsegængeres børn til at gå dansk skole.

Danmark blev medlem af EU i 1973, så EU retten burde være myndigheder og domstole bekendt.

Både den konkrete kommune, politi og anklagemyndighed samt vel også byrettens domme burde og kunne have kontrolleret sigtelsers og tiltalegrundlaget langt mere udførligt.

Straf kræver klar hjemmel, Straffelovens § 1.

Hvis de kommunale og offentlige instanser så at sige havde gjort deres ” hjemmearbejde godt nok”, havde der ikke bestået en realistisk mulighed for at overvåge, rejse sigtelse og senere tiltale med domfældelse til følge.

Mine klienter kunne derfor have været sparet for op til 7 års sag i retssystemet inclusive forudgående administrativ overvågning og politimæssig efterforskning samt ophold i retssalene.

22.

Mine klienter var således ikke de hævdede ” socialbedragere”, fordi de lod deres børn gå i dansk skole fra 2006-2011 på de beskrevne præmisser

23.

Der forelå **ydermere indirekte diskrimination** af mine klienter som et beskyttet mindretal af grænsegængere med dansk arbejde, dansk statsborgerskab, men med privatbolig syd for den danske grænse, i forhold til fx udlændinge uden tilknytning til Danmark, som har krav på en række velfærdsydelse ved ophold i Danmark.

Det krænker åbenlyst EMRK, art. 8, jf. art. 14 eller art. 14, jf. art. 8.

24.

Den kommunale/administrative efterforskning og vedvarende overvågning og selve straffesagens gang til frifindende dom tog ca. 6-7 år.

Ankesagen blev uden mine klienters skyld udsat 3 gange.

25.

Et sådant langstrakt sagsforløb – og på et klart forkert hjemmelsgrundlag - uden inddragelse af relevant EU ret må i sig selv anses for at krænke EMRK, artikel 6, jf. art. 13, om afgørelse af straffesager indenfor for rimelig tid.

26.

Myndighedernes – uforståelige og uacceptable - ukendskab til direkte vedtaget og anvendelig EU- Ret i Danmark gør både Kommunes overvågning af 2 voksne og deres 2 børn endnu mere alvorlig, intensiv, følelig samt indgribende i deres privat-og familieliv samt hjem, EMRK art. 8, 13, 41.

27.

Den skjulte overvågning fra [by navn] Kommunes bedragerigruppe må i sig selv anses for at være en alvorlig krænkelse af EMRK art 8,13 og 41.

28.

De frifundne klienter måtte gennem ca 6 år desuden se sig udstillet i medierne – lokalt og landsdækkende - se vedlagte eksempler.

29.

Det er **ubestridt**, at domfældelse for socialt bedrageri i Byretten var forkert:

Det er på den baggrund yderst belastende – fysisk, psykisk og økonomisk - at blive idømt 90 dages betinget fængsel for socialt bedrageri og skulle betale et betalingskrav på 235.000 kr. plus renter og sagsomkostninger.

30.

Det er **ubestridt**, at der kunne og burde være sket frifindelse i Byretten ud fra gældende ret, herunder den direkte anvendelige EU ret.

Både

- (a) [by navn] Kommune, modsat [by navn] Kommune
- (b) politi,
- (c) anklagemyndighed samt
- (d) dommerne i Byretten

tog således fejl af gældende ret i en meget belastende og bebyrdende straffesag om hævdet socialbedrageri.

31.

Det er **ubestridt**, at mine klienter atter tog initiativ efter domfældelsen i Byretten til at rette henvendelse til EU- Kommissionen, der gav dem medhold i deres retsopfattelse og i, at Byrettens dom var klart forkert.

32.

Landsretten var som bekendt enige med mine klienter og EU Kommissionen og frifandt dem begge efter ca. 6-7 års behandling i såvel det administrative system ([by navn] Kommune, Bedragerigruppens systematiske overvågning af mine klienter før sigtelser) som i strafferetssystemet (fra sigtelse til landsretsdom).

33.

Udover

- (a) sagens samlede varighed og ikke ubetydelige belastning
- (b) Kommunens intensive og omfattende overvågning
- (c) taltalens indhold, alvor samt
- (d) mulige konsekvenser for klienternes privat-og familieliv og hjem, jf. art. 8 og 13.

var tillige den omfattende, landsdækkende og lokale intense mediedækning meget belastende for mine klienter, se vedlagte eksempler.

34.

Man siger, at ukendskab til lovgivningen altid skader.

Men her har ikke ubetydelige skader – menneskeligt, økonomisk og på anden måde - ensidigt og markant hårdt ramt kun mine klienter og deres nærmeste gennem 6-7 år og med løbende mediedækning.

35.

Krav på en ikke økonomisk kompensation pr. klient skal udmåles bl.a. efter principperne i EMRK, artikel 8, jf. art. 13, principperne i artikel 41 samt EAL § 26.

Efter fast konventionspraksis udmåles mellem 1.000 – 3.500 Euro pr. år en sag har varet – altså ikke pr. konventionskrænkende år.

I denne sag skal disse beløb ganges med 2.

Kravet opgøres derfor til principalt $3.500 \text{ euro} \times 2 \times 6 = 42.000 \text{ euro}$, subsidiært et mindre beløb, dog ikke under $1.500 \text{ euro} \times 2 \times 6 = 18.000 \text{ euro}$ - plus procesrenter fra frifindelsen i landsretten og betaling af sagsomkostninger.

Retten skal/bør tillægge de nævnte beløb x 2 for den yderligere tid, der går fra frifindelsen i Landsretten og indtil endelig dom i nærværende erstatningssag.

Se ... **Fridrik Kjølbro**s EMRK- bog under pkt. 36 nævnte bog, side 154 med noter.

36.

Jeg henviser til bl.a. **Palle Bo Madsen**, Juristen 2011.263-268: Når erstatning er en menneskeret, samt ... **Fridrik Kjølbro**: EMRK – for praktikere, 3, udgave, 2010.149 ff. om ideel erstatning for

” *bekymring, frustration, usikkerhed, fortvivlelse, stress, besvær, hjælpeløshed eller følelse af uretfærdighed*”.

Kjølbros anførelse side 156 ff. ad artikel 8, at hvis en klager har levet i uvished i en periode på grund af Statens handlemåde, og dette været årsag til stress og bekymring, kan der være grundlag for erstatning.

Det er sådan en sag, som Retten skal behandle 27/8/2015.

37.

Vedr. krænkelse af processuelle garantier efter EMRK art. 6 og urimelig lang sagsbehandlingstid henvises til **Kjølbros** a. st. 152-156.

38.

Sagen som helhed fra Kommunens overvågning til endelig dom har også påvirket klienternes gode ry og omdømme meget negativt, intensivt og føleligt.

39.

E2 mistede desuden sit kommunale job og indtægter fra juni 2008- oktober 2014, i alt tab på 1.900.000 kr.

40.

E1 fik en hjerneblødning.

41.

I denne sag skal der stilles ekstra skærpede krav til både Kommunens skjulte efterforskning og intensive overvågning og til politi, anklagemyndighed og dommere i byretten, allerede fordi de alle tog klart fejl af gældende ret som udmøntet i fx den direkte anvendelige EU ret.

42.

Det er **ekstra skærpende for kompensations størrelse og krænkelsesernes grovhed, at disse fejl og forsømmelser begås af offentlige myndigheder og instanser.**

Allerede fordi disse instanser har langt større økonomiske og juridiske ressourcer end mine klienter som private borgere.

Disse offentlige instanser må navnlig formodes at have fuldt ud tjek på relevante danske og internationale retskilder incl. EU retten.

Det må **særlig gælde i en dansk straffesag, hvor beviser for tiltaltes skyld og ansvar skal være meget høje.**

43.

Kjølbros anfører siden 153, at en straffesag med en forholdsvis beskeden bøde, kan godt begrunde en forholdsvis stor erstatning, hvis krænkelsen er tilstrækkelig grov.

I nærværende sag er der tale om grove krænkelse af mine klienter privat-familieliv og hjem, udsigten til ubetinget eller betinget 90 dages fængsel med prøvetid, efterbetalingskrav på 235.000 kr. og plettede straffeattester.

Undervejs indtil endelig dom i Landsretten led mine klienters jobmuligheder, gode navn, ry og omdømme alvorlig overlast.

Det forringede deres levestandard og deres muligheder for at forsørge deres familie og opretholde en rimelig bolig, hjem, familie- og privatliv, se EMRK art 8 og 13.

44.

Palle Bo Madsen anfører i **Juristen 2011.268**:

” Grundlaget synes at være til stede for efter omstændighederne at **acceptere en krænkelse af EMRK som et selvstændigt ansvarsgrundlag, og som selvstændigt grundlag for dækning af en ren ideel skade.....**

...forekommer det **nærliggende at udvikle og administrere ” dansk rets almindelige erstatningsregler” i lyset af landets internationale forpligtelser.**

Den seneste udvikling synes da også at **indvarsle en tendens til øget samspil mellem menneskeret og national erstatningsret**”.
(fremhævelser er mine).

Rpl. Kapitel 93 a skal derfor fortolkes dynamisk og i nutidens lys, se herom Peer Lorenzen m.fl. Kommentar til EMRK. Bind 1, 3. udgave 2011.21-26.

45.

I denne sag **foreligger stadig krænkelse af mine klienters menneskerettigheder som beskyttet efter EMRK og EU Charteret om grundlæggende rettigheder.**

De er **stadig ofre** for sådanne krænkelse.

De er **aldrig blevet kompenseret tilstrækkeligt.**

Landsrettens frifindelse råder ikke bod på krænkelseernes fortsatte eksistens og klienternes offerstatus.

Landsret og Byret burde og kunne havde rådet bod herpå for længst.

Byretten får nu muligheden herfor med appeladgang.

Se om indgreb i EMRK's forstand **Peer Lorenzens** kommentar til EMRK, 2011.26-32.

46.

UfR 2011.2460 Ø og UfR 2011.2695 H vidner om tendens til at tilkende erstatning, især for ideel skade, i videre omfang end udtrykkeligt hjemlet i lov og hidtidig retspraksis, se **Palle Madsen**, Juristen 2011.267 h. spalte.

Det gælder således også princippet i EAL § 26, som også påberåbes i denne sag.

47.

Gorm Toftegaard Nielsen anfører i Strafferet I, Ansvar, 2008. 37:

”Et væsentligt element i legalitetsprincippet er, at borgeren har haft mulighed for at kende de regler, han skal straffes for at overtræde.”

I nærværende sag får man nærmest et indtryk, at (1) [by navn] Kommune, (2) politi, (3) anklagemyndighed og (4) de 3 konkrete byretsdommere burde og kunne have haft – bedre - kendskab til de yderst relevante og direkte anvendelige EU regler om arbejdskraftens frie bevægelighed også for grænsegængere og [by navn] Kommunes godkendelse af de mine klienters adfærd og dispositioner.

Alligevel dømmer man i strid med EU-Retten og lader mine klienter vente 2,5 år på en frifindelse i Landsretten i sommeren 2014.

Der forelå slet ikke ved byretsdommens afsigelse ” *legal certainty*”, hvilket er i strid med EMRK art. 7.

Overvågning, sigtelse, tiltale og byretsdom er således fremmet på et klart forkert hjemmels- og retskildegrundlag med betydelige økonomiske, fysiske, samt psykiske følger for mine klienter og deres 2 direkte berørte børn.

Når der af offentlige instanser fejles så fatalt, konsekvent og indgribende, nør man ikke være karrig med plasteret på såret, se **Ib Henricson**. Politiret, 5. udgave 2012. 881.

Henricson anfører i samme bog side 882 ff, at hvor efterforskning har været særligt omfattende og langvarig i strid med EMRK art. 6, viser praksis en tendens til forhøjet erstatning.

Uagtet mine klient ” kun” blev ransaget – ikke anholdt eller fængslet – må det klart urigtige hjemmelsgrundlag, som Byretten idømte en straf på 90 dages fængsel på, med fæje og med styrke tale for at betale de krævede 49.000 euro, subsidiært et mindre beløb, dog ikke under 21.000 euro plus renter og omkostninger.

Der er tale om en meget personfølsom sag for både mine klienter som forældre og deres børn, hvilket i en krænkelssag som denne, taler for at betale det principalt krævede beløb på 49.000 Euro.

Se **Kjølbro**, 2011, 149 ff. om ikke- økonomisk skades beregning og størrelse i forskellige typer krænkelssager, hvor det fremhæves, at EMD i Strasbourg har fastslået, at der udover compensation skal betales ” *evt. skat, som kompensationsbeløbet måtte blive pålagt*”, se **Kjølbro** side 150, 1. afsnit.

Kjølbro fremhæver side 153, at der er undtagelsen, at EMD i Strasbourg lader sig nøje med at statuere en krænkelse uden tillige at tilkende compensation.

I nærværende sag er der ikke tale om mindre betydelige krænkelse- tværtimod.

Kjølbro anfører side 155, at en klager kan have mistet en reel mulighed for erstatning - ” *suffered a loss of opportunities*” .

Mine klienter har i dag ikke mulighed for at gøre de dokumenterede krænkelse gældende på anden måde end under nærværende retssag – og efter evt. appel til Vestre Landsret – indbringe sagen for Strasbourg- og Luxembourg domstolene.

Byretten bør og skal i denne sag respektere og iagttage de påberåbte artikler i såvel den inkorporerede EMRK og i den direkte anvendelige EUC og omsider give mine klienter fuld oprejsning ved navnlig at statuere,

at deres beskyttede menneskerettigheder de facto blev og fortsat er krænkede

at yde dem ideel kompensation som påstået af mig

at sikre, at de ikke længere er ofre for menneskeretskrænkelser

at lade statskassen bære udgifterne til forsvarer og transport ..."

Statsadvokaten har henvist til Rigsadvokaten afgørelse og har i øvrigt gjort gældende, at der er sket frifindelse under ankesagen, og at sagen således på trods af et kedeligt forløb har fået det rigtige udfald i ankeinstansen.

Der ses ikke at have været en ransagning under den strafferetlige forfølgning. En personundersøgelse efter retsplejelovens § 808, som E1 har medvirket til, findes ikke at være et strafprocessuelt indgreb af en sådan karakter, at det kan give anledning til erstatning.

Ved vurdering af, om sagen er afsluttet inden for rimelig tid, må der tages hensyn til, at der ikke har været døde periode under sagen, og at der er gået 2½ år fra byretsdommen til landsretsdommen, fordi Statsadvokaten har forelagt spørgsmålet om børnenes ret til skolegang i Danmark for Undervisningsministeriet. Det har taget et år at få besvaret et spørgsmål, der ikke kan anses for at have været simpelt, og der er kort efter svaret er modtaget nedlagt påstand om frifindelse overfor landsretten.

Sagsbehandlingstiden [by navn] kommune er ikke en del af den strafferetlige forfølgning.

Der findes ikke at være noget at bebrejde anklagemyndigheden eller byretten. Spørgsmålet om EU-retten ses af sagens materiale ikke at være påberåbt før under anken.

For så vidt angår spørgsmålet om registersletning, er dette ikke et spørgsmål, der kan behandles under en erstatningssag. Det er et krav, der må rettes til Rigspolitiet.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Der foreligger i sagens materiale ingen oplysninger om, at der skulle være udført en ransagning, og det er først under hovedforhandlingen præciseret af de erstatningssøgende, hvornår ransagningen skulle have fundet sted. På den baggrund finder retten ikke, at det kan lægges til grund, at der har fundet en ransagning sted.

Retten finder det ikke godtgjort, at der skulle være foregået ulovlig politimæssig efterforskning, ligesom det ikke er præciseret, hvor i denne efterforskning skulle bestå. Retten finder det heller ikke godtgjort, at de erstatningssøgende har været overvåget i forbindelse med den strafferetlige forfølgning.

Retten finder ikke, at der i forbindelse med den strafferetlige forfølgning er sket en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8, 13, 14 og principperne

i artikel 41 eller af E1 og E2s rettigheder efter EU Charteret om grundlæggende rettigheder (EUC) artikel 20, 21, 45, 47 og 49 som påberåbt af de erstatningssøgende.

Efter praksis kan sigtelse, tiltalerejsning, domfældelse ved ikke endelig dom og fremmøde i retten alene give anledning til erstatning, hvis der har været tale om et særlig belastende eller langvarigt forløb.

Sagen blev anmeldt til Syd- og Sønderjyllands politi den 31. maj 2010 og E1 og E2 blev sigtet den 28. september 2010. Den 23. oktober 2014 blev E1 og E2 frifundet i landsretten. Der gik således over 4 år fra sigtelsen blev rejst, til E1 og E2 blev frifundet. Dette findes henset til sagens karakter ikke i sig selv at udgøre en krænkelse af EMRK artikel 6.

Sagen har haft stor navnlig lokal medieopmærksomhed. Det må efter det forklarede lægges til grund, at familien har været meget belastet af sagen, herunder fordi E2, der er uddannet socialrådgiver efter byrettens dom ikke havde mulighed for at få arbejde inden for sit fag i lokalområdet, og da børnene måtte stoppe i deres danske skole og påbegynde skolegang i Tyskland. Det forhold, at E1 og E2 blev sigtet, tiltalte og dømt i byretten på trods af, at de sigtede efter EU-reglerne for grænsearbejdere var berettiget til at lade deres børn gå i skole i Danmark, findes at være en skærpende omstændighed. Under hensyn til disse forhold, og da der gik 2½ år fra den domfældende byretsdom, til E1 og E2 blev frifundet i landsretten, finder retten, at E1 og E2 bør tilkendes en godtgørelse for ikke økonomisk skade, som følge af sagens varighed og dens særlige belastning for familien, jf. retsplejelovens § 1018b.

Påstand om, at E1 og E2 skal slettes af efterforskningsregistret permanent, afvises, idet påstanden ikke kan behandles under en erstatningssag efter retsplejelovens kapitel 93a.

Thi kendes for ret:

E2 tilkendes en godtgørelse på 30.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 29. oktober 2014.

E1 tilkendes en godtgørelse på 30.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 29. oktober 2014.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.